Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Stalna služba u Slatini
Slatina, Trg sv. Josipa 12

Poslovni broj: Pr-38/2025-15

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici, Stalna služba u Slatini, po sucu pojedincu Josipu Bočkai, u pravnoj stvari tužiteljice Milice Vejić Milovac, Orahovica, Kralja Tomislava 4, OIB: 00071712953, zastupana po punomoćniku Željku Palatinušu, odvjetniku iz Virovitice, protiv tuženika Ružica Grad d.o.o. Orahovica, Franje Gavrančića 6, OIB: 33892410777, zastupan po punomoćniku Hrvoju Šutalo, odvjetniku iz ZOU Glavaš & Šutalo iz Vinkovaca, radi nedopuštenosti otkaza i ništetnosti, nakon zaključene glavne i javne rasprave 29. rujna 2026., održane u prisutnosti tužiteljice, punomoćnika tužiteljice, z.z. tuženika Manuele Jergović te punomoćnika tuženika, 13. studenoga 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuje se da nije dopuštena Odluka o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17.11.2025. koju je donio tuženik RUŽICA GRAD d.o.o., OIB: 33892410777, ORAHOVICA, FRANJE GAVRANČIĆA 6, a kojom odlukom je tužiteljici MILICI VEJIĆ MILOVAC, OIB: 00071712953,ORAHOVICA, KRALJA TOMISLAVA 4, zaposlenoj radnom mjestu: savjetnik uprave, otkazan ugovora o radu od 01.08.2024.g. i istovremeno ponuđen novi ugovor o radu za radno mjesto savjetnika za poslove prodaje i marketinga.

II. Nalaže se tuženiku RUŽICA GRAD d.o.o., OIB: 33892410777, ORAHOVICA, FRANJE GAVRANČIĆA 6, vratiti tužiteljicu MILICU VEJIĆ MILOVAC, OIB: 00071712953,ORAHOVICA, KRALJA TOMISLAVA 4, na posao na radno mjesto čiji uvjeti rada ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je tužiteljica obavljala temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 01.08.2024.g."

II. Odbija se kao neosnovan eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 11. st. 1. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme koji su dana 17.11.2025.g. zaključili tužiteljica MILICA VEJIĆ MILOVAC, OIB: 00071712953,ORAHOVICA, KRALJA TOMISLAVA 4 i tuženik RUŽICA GRAD d.o.o., OIB: 33892410777, ORAHOVICA, FRANJE GAVRANČIĆA 6 i ista se zamjenjuje odredbom koja glasi: „Plaća Radnika utvrđuje se u bruto iznosu kao

umnožak koeficijenta složenosti poslova od 3,26 i osnovice za obračun plaće uvećano za dodatak na staž.“

III. Tužiteljica je dužna tuženiku naknaditi troškove postupka u iznosu od 625,00 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. studenoga 2026. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je kod tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. bila zaposlena na radnom mjestu Savjetnik uprave. U razdoblju od 30. travnja 2025. do 26. listopada 2025., tužiteljica je koristila roditeljski dopust pri čemu je tuženik, nakon što ga je tužiteljica obavijestila o povratku na posao, dana 09. listopada 2025. donio Odluku o korištenju godišnjeg odmora u trajanju od 10 radnih dana i to u razdoblju od 27. listopada 2025. do 9. studenoga 2025., tako da se tužiteljica na posao vratila 10. studenoga 2025. Tužiteljici je po povratku na posao rečeno kako je njezino radno mjesto savjetnika uprave ukinuto novom sistematizacijom, tako da se ne može vratiti na svoje radno mjesto, pri čemu je tužiteljici na potpis predan novi ugovor o radu. Pored toga, tuženik je tužiteljicu smjestio u ured u kojem uopće nisu postojali uvjeti za rad. Zakonom o radu, u čl. 36. st. 1. i 3., propisano je, između ostaloga, kako nakon isteka roditeljskog dopusta, radnik ima pravo povratka na poslove na kojima je radio prije korištenja toga prava, a ako je prestala potreba za obavljanjem poslova koje je radnik obavljao prije korištenja roditeljskog dopusta, da mu je poslodavac dužan ponuditi sklapanje ugovora o radu za obavljanje drugih odgovarajućih poslova, čiji uvjeti rada ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je obavljao prije korištenja toga prava. Stoga je tužiteljica odbila potpisati ugovor koji joj je predočen te je tuženika u više navrata putem e-maila upozorila na nezakonitost postupanja pri čemu je zatražila da joj se omoguće osnovni uvjeti za rad, no tuženik nije otklonio nedostatak na koji mu je ukazano, već je donio Odluku o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17. studenoga 2025., koji ugovor ima nepovoljnije uvjete rada od uvjeta rada poslova koje je tužiteljica obavljala prije korištenja prava na roditeljski dopust. Ponuđeni ugovor o radu je trebao imati uvjete rada koji nisu nepovoljniji od uvjeta rada koje je tužiteljica imala u ugovoru o radu koji se otkazuje. Tuženikova Odluka o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora od 17. studenoga 2025. je protivna odredbama čl. 36. Zakona o radu, koje odredbe su prisilne naravi iz razloga što tuženik tužiteljici nije ponudio sklapanje ugovora za radno mjesto čiji uvjeti rada nisu nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je obavljala prije odlaska na roditeljski dopust. Štoviše, postupanje protivno odredbama čl. 36. Zakona o radu predstavlja i teži prekršaj poslodavca sukladno čl. 228. st. 1. toč. 9. Zakona o radu, temeljem koje odredbe će se kaznom od 4.110,00 do 7.960,00 EUR kazniti poslodavac pravna osoba ako radnika nakon isteka rodiljnog, roditeljskog, posvojiteljskog i očinskog dopusta ili dopusta koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, dopusta trudne radnice, dopusta radnice koja je rodila ili radnice koja doji dijete, dopusta radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju te mirovanja radnog odnosa do treće godine života djeteta u skladu s posebnim propisom, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ne vrati na poslove na kojima je radio prije korištenja tih prava ili mu ne ponudi sklapanje ugovora

o radu za obavljanje drugih odgovarajućih poslova (čl. 36. st. 1. i 3.) Za isti prekršaj će se novčanom kaznom od 530,00 do 790,00 EUR kazniti i odgovorna osoba pravne osobe čl. 228. st. 1. toč. 9. Zakona o radu. Tuženik je, uvažavajući odredbe čl. 36. st. 3. Zakona o radu, za slučaj da je uvedena nova sistematizacija radnih mjesta, bio dužan tužiteljici ponuditi sklapanje ugovora o radu za obavljanje drugih odgovarajućih poslova, čiji uvjeti rada ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je tužiteljica obavljala prije korištenja prava na roditeljski dopust. Međutim, ponuđeni ugovor za radno mjesto savjetnika za poslove prodaje i marketinga ima uvjete rada koji su znatno nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je tužiteljica obavljala prije korištenja prava na roditeljski dopust, jer radno mjesto koje je obavljala prije predmetnog otkaza imalo koeficijent složenosti 3,26, dok ponuđeno radno mjesto savjetnika za poslove prodaje i marketinga ima koeficijent složenosti 2,16. Stoga su odredbe ponuđenog Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenoga 2025. za radno mjesto savjetnika za poslove prodaje i marketinga nepovoljnije od odredbi Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. za radno mjesto savjetnika uprave ništetne jer su suprotne prisilnom propisu, konkretno odredbi čl. 36. st. 3. Zakona o radu. Tužiteljici posao treba i ona je potpisala novi ugovor, no u Zahtjevu za ostvarenje prava iz radnog odnosa je istakla kako su odredbe ugovora koje su suprotne prisilnim propisima ništetne i da kao takve na proizvode pravne učinke. Potpisivanjem ponuđenog ugovora tužiteljica se nije odrekla prava na ostvarenje svojih prava putem suda. Pri tome tužiteljica želi napomenuti kako sam posao koji bi trebala obavljati temeljem ponuđenog novog ugovora, kao takav nije sporan ukoliko je donesena nova sistematizacija, no donošenje nove sistematizacije ne isključuje primjenu čl. 36. Zakona o radu tako da uvjeti rada tužiteljice za novo radno mjesto ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je tužiteljica obavljala prije korištenja prava na roditeljski dopust, što se prvenstveno odnosi na materijalne uvjete. Tužiteljica je dana 24. studenoga 2025. podnijela Zahtjev za ostvarenje prava iz radnog odnosa kojim je od poslodavca tražila da predmetnu Odluku o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17. studenga 2025. izmjeni na način da radnici temeljem čl. 36. st. 3. Zakona o radu ponudi sklapanje ugovora o radu za obavljanje drugih odgovarajućih poslova čiji uvjeti rada nisu nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je obavljao prije korištenja toga prava jer će u suprotnom radnica biti prisiljena zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom, pri čemu je tuženiku posebno naglašeno kako njegov postupak kao poslodavca predstavlja i prekršaj iz čl. 228. st. 1. toč. 9. Zakona o radu. Tuženik je dostavio Odgovor na zahtjev tužiteljice, koji je punomoćnik tužiteljice zaprimio 3. prosinca 2025., i u kojem se tuženik očitovao na način da je istaknuo kako „… radnica Milica Vejić Milovac nije se mogla nakon korištenja roditeljskog dopusta vratiti na radno mjesto savjetnika uprave budući da u trenutku njezinog povratka 9. studenog 2025., uslijed reorganizacije i donošenja novog Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, to radno mjesto nije postojalo jer nije predviđeno novim Pravilnikom“, vezano uz uvjete rada koji su omogućeni radnici ničime nije navedeno u Zahtjevu za zaštitu prava koji uvjeti za rad nisu postojali u uredu koji je dodijeljen radnici, primjena čl. 36. Zakona o radu se u ovom slučaju ne može primijeniti jer poslovi koje je radnica obavljala prije donošenja novog Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta ne postoje te je iz navedenih razloga radnici ponuđeno sklapanje ugovora o radu za drugo radno mjesto za koje ispunjava stručne i druge uvjete, Ugovor o radu od 17. studenoga 2025. godine nije

nepovoljniji u pogledu djelokruga poslova koje radnica treba obavljati. Naime, trgovačko društvo Ružica grad d.o.o. ne treba radno mjesto savjetnika uprave iz razloga što za navedene poslove nema stvarne potrebe, dok za ponuđeno radno mjesto, u ovom trenutku, postoji potreba što ne znači da će u budućnosti zbog smanjenog opsega poslova prestati potreba za tim ili drugim radnim mjestima, zbog čega je tuženik zahtjev tužiteljice ocijenio neosnovanim. Iz očitovanja tuženika je vidljivo da tuženik nije postupio sukladno odredbi čl. 36. Zakona o radu, pogrešno i neosnovano navodeći da se ista odredba ne može primijeniti na tužiteljicu. Takav stav je pogrešan i tuženik je svakako mogao tuženoj i za ponuđeno radno mjesto ugovorom utvrditi uvjete rada koji nisu nepovoljniji od uvjeta rada iz otkazanog ugovora, što se prvenstveno odnosi na materijalna prava tužiteljice. Slijedom svega navedenog, tužiteljica je predložila da sud donese presudu kojom će se utvrditi da nije dopuštena Odluka o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17. studenoga 2025., kojom odlukom je tužiteljici, zaposlenoj radnom mjestu savjetnik uprave, otkazan ugovora o radu od 1. kolovoza 2024. i istovremeno ponuđen novi ugovor o radu za radno mjesto savjetnika za poslove prodaje i marketinga, te naloži tuženiku da vratiti tužiteljicu na posao na radno mjesto čiji uvjeti rada ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je tužiteljica obavljala temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 01.08.2024. Za slučaj da sud nađe da tužbeni zahtjev nije osnovan, tužiteljica je postavila eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, predloživši da sud po provedenom postupku donese presudu kojom će se utvrditi ništetnom odredba čl. 11. st. 1. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenoga 2025. te da se ista zamjenjuje odredbom koja glasi: „Plaća Radnika utvrđuje se u bruto iznosu kao umnožak koeficijenta složenosti poslova od 3,26 i osnovice za obračun plaće uvećano za dodatak na staž.“

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da su navodi tužiteljice iz točke IV. i V. historijata tužbe, kao i navod tužiteljice iz zadnjeg odlomka točke 3. historijata tužbe u u cijelosti netočni i neosnovani, obzirom su u suprotnosti sa odredbama Zakona o radu (dalje ZR), Zakona o suzbijanju diskriminacije (NN-85/08, 112/12, dalje ZSD), pravnom doktrinom, sudskom praksom i mišljenjima nadležnog Ministarstva. Tužiteljica pogrešno drži da je ponuđeni Ugovor o radu (radno mjesto savjetnik za poslove prodaje i marketinga) od 17. studenoga 2025. imao nepovoljnije uvjete rada od uvjeta o radu ranijeg Ugovoru o radu (radno mjesto savjetnik uprave) od 1. kolovoza 2024. godine. Također su zlonamjerni navodi tužiteljice da ju je tuženik smjestio u ured u kojem uopće nisu postojali uvjeti za rad, obzirom tužiteljica nije bila u nepovoljnijem položaju u odnosu na druge radnike. Tuženikovo ponašanje prema tužiteljici nije bilo neuobičajeno, nezakonito niti nemoralno, te nije došlo do njezinog stavljanja u nepovoljniji položaj. Tužiteljica je u radnom odnosu kod tužitelja od 4. travnja 2022. temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme i bila je po prvom ugovoru zaposlena na radno mjesto Voditelj odjela za pripremu i provedbu projekata. Tužiteljici je kod tuženika drugo radno mjesto bilo član uprave tuženika od 4. srpnja 2022. temeljem Odluke skupštine tuženika i Ugovora o obavljanju poslova člana uprave tuženika, a treće radno mjesto joj je bilo Savjetnik uprave temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. Tužiteljica se ponovno vratila na mjesto direktora (člana uprave) dana 8. siječnja 2025. temeljem Odluke skupštine tuženika, a Odlukom skupštine tuženika je 13. lipnja 2025. razriješena dužnosti direktora člana uprave,

slijedom čega se vratila na radno mjesto savjetnika uprave. Posebno ukazuje da jetužiteljica u svojstvu direktora / uprave tuženika izradila i donijela Odluku o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta dana 26. srpnja 2024., to jest pet dana prije nego što je sklopila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. za radno mjesto Savjetnik uprave, koji Ugovor je temelj ovog tužbenog zahtjeva. U predmetnoj odluci su dodana dva nova radna mjesta i to kontrolor parkinga i savjetnik uprave. Dok je tužiteljica bila na roditeljskom dopustu tuženik je usvojio novu sistematizaciju i organizaciju rada te je novi Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta stupio na snagu 5. kolovoza 2026. Tuženik kao poslodavac je po povratku tužiteljice s roditeljskog dopusta 10. studenoga 2025. istu obavijestio o promjenama koje su u međuvremenu nastupile kod tuženika te joj je isti dan predao Otkaz s ponudom izmijenjenog Ugovora o radu za obavljanje drugih odgovarajućih poslova, jedino najbliže slobodno radno mjesto savjetnika za prodaju i marketing, čiji uvjeti rada nisu nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je obavljala prije korištenja ranije navedenog prava. Iz navedenog proizlazi da je tuženik, obzirom na promjene koje su u međuvremenu nastupile kod tuženika, tužiteljici 10. studenog 2025. predao Otkaz s ponudom izmijenjenog Ugovora o radu kojim bi tužiteljica bila raspoređena na drugo radno mjesto, ali je tužiteljica odbila potpisati takav Ugovor o radu i tjedan dana nije radila već je samo dolazila na posao, a 17. studenoga 2025. je otišla na bolovanje, da bi tek 1. prosinca 2025. potpisala ponuđeni ugovor o radu. Tuženik ističe kako je upravo tužiteljica ta koja je u mnogobrojnim situacijama pokazivala neprofesionalnost, netrpeljivost, nekooperativnost te se upravo tužiteljica prema direktorici tuženika (prema sebi nadređenoj osobi) ponašala krajnje neprimjereno. Slijedom navedenog, navodi tužiteljice ne samo da su netočni i paušalni nego su u cijelosti nelogični te u suprotnosti s općeprihvaćenim normama ponašanja i rada u poslovnom okruženju. Tuženik je stoga, kao poslodavac, u cijelosti postupio sukladno svojoj obvezi iz navedene odredbe ZR te je uslijed organizacijskih i poslovnih razloga, odnosno promjena koje su nastupile kod tuženika ponudio tužiteljici nakon povratka s roditeljskog dopusta sklapanje ugovora o radu za drugo radno mjesto, pri čemu istoj ni na koji način nisu bili propisani uvjeti rada nepovoljniji od uvjeta rada prethodnog radnog mjesta, odnosno zadaci tužiteljice kao radnice uskladili su se s novonastalom situacijom kod tuženika. Pravna doktrina, zakonske odredbe i sudska praksa su zauzeli stav da poslodavac ima autonomno pravo da organizira proces rada na način koji on ocjenjuje optimalnim, što podrazumijeva i pravo na racionalizaciju radnih mjesta, te su se u konkretnom slučaju ostvarile zakonske pretpostavke za otkaz ugovora o radu tužiteljici ukoliko ne sklopi novi ugovor o radu. Prema odredbi čl. 36. st. 1. ZR nakon isteka rodiljnog, roditeljskog, posvojiteljskog dopusta, dopusta radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju te mirovanja radnog odnosa do treće godine života djeteta u skladu s posebnim propisom, radnik koji je koristio neko od tih prava ima pravo povratka na poslove na kojima je radio prije korištenja toga prava, u roku od mjesec dana od dana kada je poslodavaca obavijestio o prestanku korištenja toga prava. Prema st. 2. istog članka, ako je prestala potreba za obavljanjem poslova koje je radnik obavljao prije korištenja prava iz st. 1. ovoga čl., poslodavac mu je dužan ponuditi sklapanje ugovora o radu za obavljanje drugih odgovarajućih poslova, čiji uvjeti rada ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je obavljao prije korištenja toga prava. Prema st. 3. istog čl., radnik koji se koristio pravom iz st. 1. ovoga članka, ima pravo na dodatno stručno osposobljavanje ako je došlo do promjene u

tehnici ili načinu rada, kao i sve druge pogodnosti koje proizlaze iz poboljšanih uvjeta rada na koje bi imao pravo. S trenutkom povratka tužiteljice s roditeljskog dopusta tuženik nije imao radno mjesto koje po uvjetima rada bilo nepovoljnije od uvjeta rada poslova koje je tužiteljica obavljala prije korištenja roditeljskog dopusta, zbog čega je u navedenim okolnostima tuženik ponudio tužiteljici radno mjesto za koju je imao potrebu i koje je bilo slobodno. U navedenim okolnostima otkaz s ponudom izmijenjenog ugovora o radu kojeg je tuženik dao tužiteljici dopušten je i u pretpostavkama iz odredbe čl. 36. st. 2. ZR-a. Koeficijent koji joj je ponuđen za novi ugovor je isti koji je imao viši stručni suradnik za računovodstvene poslove (oboje su magistri). Tuženik više nema savjetnika uprave jer je to „izmišljeno radno mjesto“ te mu takvo radno mjesto nije potrebno s obzirom na financijsko poslovanje koje je tužiteljica kao direktor tuženika ostavila iza sebe. Slijedom navedenog, tuženik je predložio da tužbeni zahtjev sud odbije kao neosnovan.

3. U postupku sud je izveo dokaze čitanjem Odluke o korištenju godišnjeg odmora od 9. listopada 2025., Odgovora tuženika na zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa od 3. prosinca 2025., Odluke o otkazu s ponudom izmijenjenog Ugovora o radu od 17. studenoga 2025., preslike rješenja HZZO, Regionalni ured Osijek, Područna služba Virovitica od 25. travnja 2025., e-mail korespondencije između tužiteljice i uprave društva, dopisa tuženika od 14. studenog 2025., Zahtjeva za ostvarenje prava iz radnog odnosa od 24. studenog 2025. s preslikom poštanske povratnice, Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenog 2025., Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024., Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u trgovačkom društvu Ružica Grad d.o.o. od 1. kolovoza 2025., Odluke društva Ružica Grad d.o.o. o koeficijentu za tužiteljicu od 1. kolovoza 2025., Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenog 2025., Odluke Skupštine društva Ružica Grad d.o.o. o razrješenju člana Uprave – direktorice od 13. lipnja 2025., Izvješća o privremenoj nesposobnosti / spriječenosti za rad tužiteljice, evidencija o bolovanju i naknadi od 31. listopada 2025. za tužiteljicu, evidencije radnog vremena o radnicima od 1. listopada do 31. listopada 2025., Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 24. travnja 2022., Ugovora o obavljanju poslova člana Uprave trgovačkog društva Ružica Grad d.o.o. od 4. srpnja 2022., Odluke o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 30. studenog 2023., Odluke o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 26. srpnja 2024., Odluke o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 28. listopada 2024., uvidom u presliku poštanske povratnice od 27. studenoga 2025. (list 142), Odluke o visini koeficijenta od 20. siječnja 2025., saslušanjem svjedoka Tonina Rađenovića te saslušanjem tužiteljice i z.z. tuženika Manuele Jergović, direktorice tuženika.

4. Nije sporno da je tužiteljica, kako je to razvidno iz Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 24. travnja 2022. (list 84-87), u radnom odnosu kod tuženika od 4. travnja 2022., temeljem kojeg Ugovora je bila zaposlena na radno mjesto Voditelj odjela za pripremu i provedbu projekata, niti je sporno da je od 4. srpnja 2022. tužiteljica ujedno obnašala i dužnost članice uprave društva temeljem Ugovora o obavljanju poslova člana Uprave trgovačkog društva Ružica Grad d.o.o. od 4. srpnja 2022.

5. Nije sporno da je u vrijeme donošenja predmetne Odluke o otkazu s ponudom izmijenjenog Ugovora o radu od 17. studenoga 2025. tužiteljica kod tuženika bila u radnom odnosu temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. (list 28-32) na radnom mjestu Savjetnik uprave, niti je sporno da je Odlukom Skupštine društva Ružica Grad d.o.o. od 13. lipnja 2025. (list 77) tužiteljica razriješena dužnosti člana uprave društva - direktorice.

6. Sporno je da li je nedopuštena Odluka o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17. studenoga 2025., kojom je tuženik tužiteljici otkazao Ugovor o radu od 1. kolovoza 2024. i istovremeno ponudio sklapanje novog ugovor o radu za radno mjesto Savjetnik za poslove prodaje i marketinga, da li su uvjeti radnog mjesta Savjetnik za poslove prodaje i marketinga po Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenoga 2025. (list 24-27) nepovoljniji od uvjeta rada radnog mjesta Savjetnik uprave na kojem tužiteljica radila prije korištenja roditeljskog dopusta temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024., da li je ništetna odredba čl. 11. st. 1. spornog Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenoga 2025. i da li postoje zakonske pretpostavke da se navedena ugovorna odredba zamijeni, kako to tužiteljica zahtijeva u eventualno akumuliranom tužbenom zahtjevu, odredbom koja glasi: „Plaća Radnika utvrđuje se u bruto iznosu kao umnožak koeficijenta složenosti poslova od 3,26 i osnovice za obračun plaće uvećano za dodatak na staž.“.

7. Temeljem provedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja sud smatra neosnovanim deklaratorni tužbeni zahtjev na utvrđenje da je nedopuštena sporna Odluka o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17. studenoga 2025.

8. U konkretnom slučaju radi se o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu u smislu odredbe čl. 115. st. 1. toč. 1. Zakona o radu (NN-93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23, dalje ZR), kojom je propisano da poslodavac može redovito otkazati ugovor o radu, uz propisani ili ugovoreni okazni rok, ako prestane potreba za obavljanjem određenog posla zbog gospodarskih, tehnoloških ili organizacijskih razloga (poslovno uvjetovani otkaz).

9. Nije sporno, što proizlazi iz iskaza tužiteljice i z.z. tuženika te pisanih dokaza, da je tužiteljici nakon povratka na posao 10. studenoga 2025. spornom Odlukom o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17. studenoga 2025. (list 10-11) otkazan Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. Iz e-mail korespondencije između tužiteljice i uprave društva (list 19) razvidno je da je tužiteljici na dan povratka na posao 10. studenoga 2025. ponuđen Ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto Savjetnik za poslove prodaje i marketinga, koju ponudu je tužiteljica, kako je to razvidno iz dopisa tužiteljice od 23. studenoga 2025. (list 15), tada odbila. Iz dopisa tuženika od 14. studenoga 2025. (list 19) razvidno je da je tuženik, pozivajući se na novi Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 1. kolovoza 2025. (list 64-72), nakon što se tužiteljica u roku od 8 dana od dana uručenja Odluke o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora nije očitovala o stavljenoj ponudi, pozvao tužiteljicu da se istog dana 14. studenoga 2025. do 14,30 sati očituje da li želi potpisati ponuđeni Ugovor o radu za radno mjesto Savjetnik za poslove prodaje i marketinga,

nakon čega je tužiteljica ponuđeni Ugovor prihvatila te, kako tvrdi tuženik, isti potpisala 1. prosinca 2025., koji datum potpisa tužiteljica nije osporila.

10. Nije sporno da je tužiteljici, kako je to razvidno iz preslike rješenja HZZO, Regionalni ured Osijek, Područna služba Virovitica od 25. travnja 2025., priznato pravo na roditeljski dopust za dijete rođ. 30. listopada 2024., u razdoblju od 30. travnja 2025. do 26. listopada 2025., niti je sporno da je tužiteljici, kako je to razvidno iz Odluke o korištenju godišnjeg odmora od 9. listopada 2025., dopušteno korištenje dijela godišnjeg odmora za 2025. godinu u trajanju od 10 radnih dana, koji je tužiteljica koristila u razdoblju od 27. listopada 2025. do 9. studenoga 2025., te se nakon što je iskoristila godišnji odmor vratila na posao 10. studenoga 2025.

11. Nije sporno da je tužiteljica, nakon što je prihvatila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenoga 2025., protiv Odluke o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu pravodobno podnijela Zahtjev za ostvarenje prava iz radnog odnosa od 24. studenoga 2025. (list 20-22), koji Zahtjev je tuženik, kako je to razvidno iz preslike poštanske povratnice (list 23), zaprimio 27. studenoga 2025. te u Odgovoru od 3. prosinca 2025. (list 8-9) navedeni Zahtjev za ostvarenje prava iz radnog odnosa nije prihvatio, ocijenivši ga neosnovanim. Iz navedenih utvrđenja proizlazi da je tužiteljica, sukladno odredbi čl. 133. st. 3. ZR, pravodobno podnijela predmetnu tužbu (podnesena 15. prosinca 2025.), jer je tužba podnesena u roku od 15 dana od dana donošenja navedenog Odgovora tuženika od 3. prosinca 2025.

12. S obzirom da se u konkretnom slučaju radi o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora, ima se primijeniti odredba čl. 123. st. 1. ZR, kojom je propisano da se odredbe ZR, koje se odnose na otkaz, primjenjuju i na slučaj kada poslodavac otkaže ugovor i istodobno predloži radniku sklapanje ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima (otkaz s ponudom izmijenjenog ugovora). Iako je tužiteljica prihvatila ponuđeni Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenoga 2025., tužiteljica je aktivno legitimirana osporavati dopuštenost sporne Odluke o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu, budući da je odredbom čl. 123. st. 2. ZR propisano da ako u slučaju iz stavka 1. ovog članka radnik prihvati ponudu poslodavca, pridržava pravo pred nadležnim sudom osporavati dopuštenost otkaza ugovora s ponudom izmijenjenog ugovora o radu.

13. Tuženik, na kome je u smislu odredbe čl. 135. st. 3. ZR teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu, u postupku je dokazao da je za otkazivanje predmetnog Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. imao opravdani razlog te da je prilikom otkazivanja ugovora postupio sukladno odredbama ZR koje se odnose na pravo povratka radnika na prethodne ili odgovarajuće poslove. Naime, odredbom čl. 36. st. 1. ZR propisano je da nakon isteka roditeljskog dopusta radnik ima pravo povratka na poslove na kojima je radio prije korištenja toga prava, dok je odredbom st. 3. istog člana propisano da ako je prestala potreba za obavljanjem poslova koje je radnik obavljao prije korištenja roditeljskog dopusta, poslodavac je dužan ponuditi mu sklapanje ugovora o radu za obavljanje drugih odgovarajućih poslova, čiji uvjeti rada ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je obavljao prije korištenja toga prava.

14. Da je za otkazivanje Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. tuženik imao opravdan razlog te da je prilikom otkazivanja ugovora tuženik postupio sukladno odredbama čl. 36. ZR, koje se odnose na pravo povratka radnika na prethodne ili odgovarajuće poslove, proizlazi prije svega iz činjenice da tuženik nije bio u mogućnosti tužiteljicu vratiti na poslove radnog mjesta Savjetnik uprave, na kojem je tužiteljca radila prije odlaska na roditeljski dopust, budući da to radno mjesto u vrijeme povratka tužiteljice na posao više nije postojalo. Naime, Pravilnikom o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 1. kolovoza 2025. (list 64-72), koji je stupio na snagu 5. kolovoza 2025., tuženik je ukinuo radno mjesto Savjetnik uprave, na kojem je tužiteljica radila prije odlaska na roditeljski dopust. Navedeni Pravilnik sud prihvaća pravovaljanim i zakonitim, jer nije upitno da poslodavac ima autonomno pravo da organizira proces rada na način koji smatra optimalnim, što podrazumijeva i pravo poslodavca na izmjenu sistematizacije postojećih radnih mjesta u svrhu racionalizacije i učinmovitosti gospodarske djelatnosti kojom se bavi. Radi o podzakonskom aktu koji nije donesen protivno zakonu jer za njegovo donošenje nije bilo potrebno savjetovanje sa radničkim vijećem u smislu odredbe čl. 127. st. 1. ZR, budući da tuženik ima manje od 20 zaposlenih radnika (prema Pravilniku tuženik je u vrijeme njegovog donošenja imao ukupno 19 zaposlenika), te stoga za donošenje navedenog Pravilnika tuženik nije imao obvezu savjetovati se s radničkim vijećem.

14.1. U okolnostima kada tuženik nije bio u mogućnosti tužiteljicu vratiti na poslove radnog mjesta Savjetnik uprave, na kojem je radila prije odlaska na roditeljski dopust, jer to radno mjesto u vrijeme povratka tužiteljice na posao više nije postojalo, tuženik je jedino imao mogućnost da sukladno odredbi čl. 36. st. 3. ZR tužiteljici ponudi sklapanje ugovora o radu za posao na radnom mjestu koje odgovara njezinoj stručnoj spremi (mag. oec.), odnosno konkretno sporni Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenoga 2025. za radno mjesto Savetnik za poslove prodaje i marketinga (list 24-27), za koje radno mjesto je tuženik tada imao potrebu i koje je bilo slobodno, a koje radno mjesto je, s obzirom na stručnu spremu tužiteljice i stručnu spremu koja se za to radno mjesto navedenim Pravilnikom zahtijeva, najbliže uvjetima radnog mjesta Savjetnik uprave, na kojem je tužiteljica radila prije odlaska na roditeljski dopust. Naime, iz navedenog Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 1. kolovoza 2025. razvidno je da su kod tuženika sistematizirana ukupno 9 radnih mjesta, od kojih je za 4 radna mjesta propisana visoka ili viša stručna sprema, i to za radno mjesto Direktor, za koje je propisana viša ili srednja stručna sprema smjer ekonomski, za radno mjesto Viši stručni suradnik za računovodstvene poslove, za koje je propisana visoka stručna sprema smjer ekonomski, za radno mjesto Stručni suradnik za materijalno knjigovodstvo smjer ekonomski / društveni, za koje je propisana viša stručna sprema, te za radno mjesto Savjetnik za poslove prodaje i marketinga smjer ekonomski, za koje je propisana visoka stručna sprema, dok su za 4 radna mjesta (Voditelj ugostiteljskih objekata, Kontrolor parkinga, Konobar i Kuhar) propisana srednja stručna sprema te za jedno radno mjesto (čistačica) propisna je završena osnovna škola.

15. Da otkazivanje Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. nije bilo neopravdano te da prilikom otkazivanja navedenog ugovora tuženik nije postupio protivno odredbama čl. 36. ZR, koje se odnose na pravo povratka radnika na prethodne

ili odgovarajuće poslove, niti da je tužiteljica po povratku na posao nakon roditeljskog dopusta bila diskriminirana na poslu, proizlazi dijelom iz iskaza tužiteljice te iskaza svjedoka Tonina Rađenovića i z.z. tuženika Manule Jergović, direktorice tuženika.

15.1. Svjedok Tonino Rađenović, zaposlenik tvrtke Ružica Grad d.o.o., iskazao je da nema nikakvih kakvih saznanja o uvjetima radnog mjesta na kojem tužiteljica trenutno radi, a niti o uvjetima radnog mjesta na kojima je tužiteljica radila do odlaska na roditeljski dopust. Jedno je vrijeme radio zajedno s tužiteljicom, sjedili su zajedno u istoj prostoriji, te nije primijetio da bi kroz to vrijeme tužiteljica bila izdvojena od ostale radne sredine ili drugačije tretirana u odnosu na druge zaposlenike. Što se tiče uređaja koje su koristili na radnom mjestu on je imao računalo koje je koristio, dok je tužiteljica sjedila za drugim radnim stolom i koristila računalo za koje je na poslu zadužena. Ukupno su zajedno proveli na radu 4 do 5 radnih dana. Što se tiče mogućnosti korištenja interneta, sjeća se da prvi dan kada je došao na posao nije bilo interneta, no drugi radni dan kolega s posla uspostavio je internetsku vezu za prostoriju u kojoj su on i tužiteljca radili. Nije primijetio da bi se netko prema tužiteljici za vrijeme dok su radili u istoj prostoriji loše odnosio ili se svađao s njom. Nema nikakvih saznanja da li je tužiteljica za vrijeme dok su radili u istoj prostoriji dobivala i odrađivala određene radne zadatke, naime, tužiteljica je što se toga tiče kontaktirala s direktoricom tuženika. Primijetio je da je tužiteljica sjedeći za svojim radnim stolom nešto na računalu pisala i na mobitelu razgovarala, što je konkretno radila nije mu poznato. Nema saznanja da li je tužiteljica na računalu kojim se koristila na poslu imala instalirale kakve zadatke.

15.2. Tužiteljica je iskazala da se razlika u uvjetima rada na kojima je radila na temelju ponuđenog Ugovora o radu od 17. studenog 2025. od uvjeta rada radnog mjesta na kojem je radila po prijašnjem ugovoru o radu, očituju prvenstveno u razlici u koeficijentima plaće, naime, po prethodnom Ugovoru o radu imala je koeficijent plaće 3,05, koji je u 1. mjesecu 2025. povećan i iznosio je 3,26, a po Ugovoru o radu od 17. studenoga 2025. koeficijent plaće je 2,16. Nadalje, nakon što se vratila s roditeljskog dopusta i nakon što je prihvatila ponudu izmijenjenog ugovora o radu u prostoriji u kojoj je radila nije bilo internetske veze, internet je postavljen tek treći dan od dolaska na posao i s tim u svezi sam se usmeno i putem e-maila obraćala direktorici tuženika. Nadalje, u računalo nije bio ugrađen office paket jer licenca za ovaj paket nije bila ispostavljena. Trenutno kod tuženika je na otkaznom roku jer joj je tuženik Odlukom o posebno uvjetovanom otkazu od 14. rujna 2026. otkazao Ugovor o radu od 17. studenoga 2025., a kao razlog otkaza navedena je nova sistematizacija radnih mjesta. Prije nego što joj je otkazan raniji Ugovor o radu, od strane tuženika ponuđeno joj zaključenje novog ugovora o radu koji nije htjela potpisati. Naime, 26. listipada 2025. najavila je direktorici putem e-maila da joj istječe dopust za 10-ak dana i da bi prije dolaska na posao koristila godišnji odmor u trajanju od 10 dana, tako da se na posao vratila 10. studenog 2025., i taj prvi dan kada je došla na posao od strane direktorice tuženika joj je dan na potpis spomenuti ugovor o radu, a na pitanje iz kojega razloga joj se otkazuje raniji ugovor o radu, jednostavno joj je rečeno da je razlog nova sistematizacija društva i da je ukinuto njezino radno mjesto. U ponuđenom novom ugovoru o radu za drugo radno mjesto, koeficijent plaće je bio 2,16 i takav ugovor je stoga odbila potpisati. Nakon toga nazvala je predsjednika Skupštine društva i ujedno gradonačelnika Milana Babca, no rečeno joj je da je nedostupan do petka, a u

međuvremenu do tog petka bila je na radnom mjestu, ali nisu u rad joj nisu davani nikakvi radni zadaci, tako da je na poslu sjedila od 7,00 do 15,00 sati ništa ne radeći, uz korištenje dnevnog odmora od pola sata. Nakon povratka gradonačelnika s njim je u taj petak obavila razgovor te joj je rekao da je razlog ukidanje njezinog radnog mjesta bila odluka uprave da to radno mjesto više ne postoji i ako neće prihvatiti ponuđeni novi ugovor o radu da će se suditi. Nakon toga, od strane direktorice putem e-maila je zatraženo da se očituje da li prihvaća ponuđen novi ugovor o radu, o čemu se morala očitovati do 14,30 sati toga dana. Toga dana se i očitovala o ponuđenom novom ugovoru na način da je rekla da ugovor ne može prihvatiti, jer su uvjeti rada po tom ugovoru bili nepovoljniji od onih uvjeta koje je imala na prijašnjem radnom mjestu. Sljedeći tjedan putem pošte je zaprimila primjerak ponuđenog novog ugovora o radu zajedno s otkazom ranijeg ugovora o radu, a 27. studenoga 2025. je potpisani ugovor poštom dostavila poslodavcu, koji je ugovor zaprimio 1. prosinca 2025. Nakon što je po povratku sa roditeljskog dopusta 10. studenog 2025. došla na posao, u uredu u kojem je bila smještena zatekla je Tonina Rađenovića, kojem je taj dan bio njegov prvi radni dan kod tuženika. Prema izmjenama sistematizacije radnih mjesta vidjela je da je novo radno mjesto Tonina Rađenovića stručni suradnik za poslove marketinga i informatizaciju, radi se o sličnim poslovima radnog mjesta na kojem je do tada radila. Po povratku na posao nakon roditeljskog dopusta, nakon što joj je ponuđen novi ugovor o radu, a bez prethodnog otkazivanja ranijeg ugovora o radu, osjećala se razočarano, diskriminirano i tužno. Što se tiče rada nakon što se vratila na radno mjesto poslije roditeljskog dopusta, u uredu je bila s Toninom Rađenovićem, međusobno nisu ništa pričali, nije imala uspostavljen internet na svom računalu i nije mogla ništa raditi niti je dobivala radne zadatke. S tim u svezi se najprije usmeno, a zatim i putem e-maila obraćala direktorici tuženika, no niti na jedan upit nije dobila odgovor. Nije joj poznato da li je Tonino Rađenović na svom računalu imao mogućnost pristupa internetu, vidjela je samo da je nešto radio na svom računalu, ali ne može reći da li je on imao na svom računalu uspostavljen internet. Internetska veza za njezino računalo uspostavljen je žičanim putem jer se radilo o starom računalu koje nije imalo mogućnost korištenja wi-fi veze. Što se tiče računala kojim se koristio Tonino Rađenović, on je na posao donosio svoj laptop i nije se koristio računalom društva. U vrijeme kada je obnašala dužnost direktorica društva imala je ovlaštenje donijeti Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta od 26. srpnja 2024., kojim je uvedeno radno mjesto Savjetnika uprave i kao direktorica društva u to vrijeme je navedeni Pravilnik o izmjenama Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta i donijela. Radno mjesto Savjetnik uprave prije donošenja navedenog Pravilnika, nije bilo predviđeno do tada važećim Pravilnikom o sistematizaciji radnih mjesta. Dana 1. kolovoza 2024. zaključila je Ugovor o radu za radno mjesto Savjetnika uprave. Točno je da je odlukom Skupštine društva ponovno 8. siječnja 2025. imenovana za člana Uprave društva u svojstvu direktorice. U vrijeme kada je koeficijent njezine plaće povećan za 0,21 poena obnašala je dužnost člana uprave. Nije od nikoga bila prisiljena na potpisivanje novogugovora s izmijenjenim uvjetima rada. Poslovi savjetnika za poslove prodaje i marketing odgovaraju njezinoj stručnoj spremi mag. oec. Nije provjeravala da li je u društvu, a nakon što je dobila otkaz s ponudom izmijenjenog ugovora o radu, postojalo radno mjesto s koeficijentom plaće 3,26 ili više. Koliko joj je poznato od kolovoza 2025. godine nitko drugi u društvu nije bio zaposlen na radno mjesto Savjetnika uprave, naime, to radno mjesto je ukinuto donošenjem Pravilnika o izmjenama organizacije poslova i

sistematizacije radnih mjesta od 1. kolovoza 2025., i sve dok joj od strane tuženika nije otkazan ugovor o radu s ponudom izmijenjenog ugovora, nitko drugi na tom radnom mjestu nije radio sve dok je ona na tom radnom zaposlena. Nakon što se vratila na posao nakon roditeljskog dopusta nije čula da bi netko drugi bio zaposlen na ovom radnom mjestu Savjetnika uprave. Nije joj poznato koliko je bilo ukupno zaposlenih radnika u društvu tuženika nakon što je 8. siječnja 2025. imenovana na dužnost direktorice društva i jedinog člana Uprave, jer je u to vrijeme bila na roditeljskom dopustu.

15.3. Z.z. tuženika Manuela Jergović, direktorica trgovačkog društva Ružica Grad d.o.o., navela je na tu dužnst postavljena 13. lipnja 2025. nakon što je prethodno tužiteljica zatražila razrješenje s te dužnosti na vlastiti zahtjev. U arhivi društva je pronašla da je 26. srpnja 2024. tužiteljica kao tadašnja direktorica društva donijela novu sistematizaciju radnih mjesta, kojom je uspostavljeno novo radno mjesto Savjetnika uprave. S obzirom da je društvu ovo radno mjesto bilo nepotrebno donesen je Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta od 1. kolovoza 2025., kojim je radno mjesto Savjetnik uprave ukinuto i određeno novo radno mjesto Savjetnik za marketing i prodaju. Kada se tužiteljica nakon rodiljnog dopusta vratila na posao zajedno s kolegom Toninom Rađenovićem smještena je u jednu prostoriju, s tim da je društvo u to vrijeme koristilo prostor Gradske uprave za svoje djelatnosti i u tom prostoru je koristilo tri prostorije, jedna prostorija je bila za arhivu, jednu prostoriju su potpuno očistili kako bi smjestili tužiteljicu i Tonina Rađenovića, a treća prostorija je bila za računovodstvo. Što se tiče uvjeta rada tužiteljice nakon povratka s rodiljnog dopusta, tužiteljici je dodijeljeno računalo koje nije imalo ugrađeno office program iz njoj nepoznatih razloga, taj program nije postojao u računalu, jednostavno ga nije bilo. Nakon što se vratila na posao poslije roditeljskog dopusta tužiteljici nisu dani nikakvi radni zadaci iz jednostavnog razloga što tužiteljica tada još nije potpisala ponuđeni ugovor o radu, izrazila je želju da s tim u svezi razgovara s gradonačelnikom, a s obzirom da je taj tjedan gradonačelnik bio na službenom putu, tužiteljica je u tom tjednu pet radnih dana dolazila na posao i bila na poslu od 07,00 do 15,00 sati uz korištenje dnevne pauze i u tom razdoblju tužiteljici nisu davani radni zadaci, jer tužiteljica ponuđeni novi ugovor o radu nije prihvatila, odnosno nije ga potpisala. Nakon što se gradonačelnik vratio sa službenog puta i nakon što je tužiteljica obavila razgovor s njim, dana 17. listopada 2025. tužiteljici je ponudila na potpis novi ugovor o radu kojeg nije uspjela tužiteljici uručiti, s obzirom da je tužiteljici tada pozlilo i otišla je u Dom zdravlja u Orahovicu radi pružanja liječničke pomoći, a nakon toga je otvorila bolovanje. Poruke koje joj je tužiteljica e-mailom dostavljala uglavnom su stizale u vremenu od 10,00 do 11,00 na večer, poruke su bile naslovljene i na pročelnicu Grada Orahovica i na gradonačelnika. Nakon nove sistematizacije radnih mjesta, odnosno nakon što je ukinuto radno mjesto Savjetnika uprave, u društvu nije bilo radnog mjesta s koeficijentom 3,26, taj koeficijent je imao samo direktor društva, koeficijent od 2,16 imao je mag. oec. koji je tada radio u društvu i to je bio koeficijent koji je bio najbliži po svojoj visini koeficijentu od 3,26, osim za radno mjesto Voditelja ugostiteljske jedinice, koje je imalo veći koeficijent od navedenog 2,16. Inače, svi koeficijenti radnih mjesta su je dočekali u vrijeme kada je stupila na dužnost direktorice društva 13. lipnja 2025. Nitko drugi osim tužiteljice u društvu nije bio zaposlen na radnom mjestu Savjetnik uprave i koliko zna nitko nikada prije na takvom radnom mjestu nije bio zaposlen. U

vrijeme kada je tužiteljici dan otkaz ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora u društvu su postojali financijski problemi, društvo tada nije najbolje poslovalo, a to je i bio jedan od razloga zbog kojih je novom sistematizacijom ukinuto radno mjesto Savjetnika uprave, jer to radno mjesto društvu jednostavno nije bilo potrebno. Njoj kao direktorici društva tužiteljica nije bila potrebna radi davanja kakvih savjeta ili savjeta gradonačelniku kao članu Skupštine društva, pa stoga tužiteljici u razdoblju nakon povratka sa roditeljskog dopusta nisu davani nikakvi radni zadaci. Točno je da je tužiteljica 30-ak dana prije isteka roditeljskog dopusta najavila svoj povratak na posao te korištenje godišnjeg odmora.

16. Iskaze svjedok Tonina Rađenovića i z.z. tuženika Manule Jergović sud prihvaća, jer su uvjertljivi, objektivni, logični i međusobno u bitnim dijelovma sukladni te nisu u suprotnosti sa utvrđenjima koja proizlaze iz pisanih dokaza, dok iskaz tužiteljice u bitnim dijrlobvim sud ne prihvaća. Iz njihovih iskaza osnovano se može zaključiti da po povratku na posao nakon roditeljskog dopusta tužiteljica nije bila diskriminirana na poslu na način da ju je tuženik, kako se navodi u tužbi, smjestio u ured u kojem uopće nisu postojali materijalni uvjeti za rad. Naime, iz iskaza svjedoka proizlazi da u prostoriji u kojoj su on i tužiteljica bili smješteni nije bilo internetske veze samo prvi dan kada su došli raditi u tu prostoriju, no već idućeg dana internetska veza je bila uspostavljena. Nadalje, točni su navodi tužiteljice da u razdoblju od povratka na posao 10. studenoga 2025. pa do do 17. studenoga 2025. nije dobivala radne zadatke, naime, ove navode u svom iskazu potvrdila je z.z. tuženika Manuela Jergović, navodeći da je tužiteljica u tom tjednu pet radnih dana dolazila na posao i bila na poslu od 07,00 do 15,00 sati, uz korištenje dnevne pauze, istaknuvši da u tom razdoblju tužiteljici nisu davani radni zadaci, budući da je novom sistematizacijom radno mjesto Savjetnika uprave bilo ukinuto, jer to radno mjesto društvu jednostavno nije bilo potrebno, a ponuđeni novi ugovor o radu za radno mjesto Savjetnik za poslove prodaje i marketinga tužiteljica u tom razdoblju još nije prihvatila niti potpisala. Slijedom toga, nije postojala zakonska osnova temeljem koje je tuženik kao poslodavac u navedenom razdoblju tužiteljicu mogao zaduživati sa radnim zadacima vezanim za izvršenje poslova radnog mjesta Savjetnika uprave, jer to radno mjesto više nije postojalao, a niti ju je mogao zaduživati sa radnim zadacima vezanim za izvršenje poslova radnog mjesta Savjetnik za poslove prodaje i marketinga, budući da isključivo zbog činjenice da ponuđeni novi ugovor o radu tužiteljica još nije prihvatila niti potpisala, između tužiteljice i tuženika u navedenom razdoblju nije niti bio uspostavljen ugovorni odnos temeljem kojeg bi bio zasnovan radni odnos između tužiteljice i tuženika za obavljanje poslova radnog mjesta Savjetnik za poslove prodaje i marketinga.

17. Nadalje, točno je da je tužiteljici za radno mjesto Savjetnik uprave bio priznat koeficijent složenosti posllova od 3,26, dok je za radno mjesto Savjetnik za poslove prodaje i marketinga Pravilnikom o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 1. kolovoza 2025. utvrđen koeficijent složenosti poslova od 2,16, što je znatno manje od koeficijenta složenosti za radno mjesto Savjetnik uprave na kojem je tužiteljica radila prije odlaska na roditeljski dopust, što međutim, ne znači da je tuženik prilikom otkazivanja Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. postupio protivno odredbama čl. 36. ZR niti da da je sporna Odluka otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17. studenoga 2025. nedopuštena.

17.1. Naime, u vrijeme donošenja sporne Odluke otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora na snazi je bio navedeni Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 1. kolovoza 2025., kojim je za radno mjesto prodaje i marketinga utvrđen koeficijent složenosti poslova od 2,16, pa stoga tužiteljici za poslove navedenog radnog mjesta nije niti mogao biti određen veći koeficijent složenosti, a poglavito ne koeficijent složenosti poslova za radno mjesto Savjetnik uprave od 3,26, s obzirom da je navedeno mjesto ukinuto navedenim Pravilnikom i više nije postojalo u vrijeme donošenja Odluke o otkazu s ponudom izmijenjeog ugovora te zaključenja predmetnog Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenoga 2025.

17.2. Indikativno je, a na što tuženik osnovano ukazuje, da je upravo tužiteljica, u vrijeme kada je obnašala dužnost direktorice društva tuženika, donijela Odluku o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta dana 26. srpnja 2024. (list 116), odnosno svega pet dana prije nego što je zaključen Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024., koji je tužiteljici otkazan spornom Odlukom o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora. Navedenom Odlukom o izmjeni i dopuni Pravilnika prvi put je u društvu tuženika uspostavljeno radno mjesto Savjetnik uprave. Naime, iz Odluke o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 30. studenog 2023. (list 107) razvidno je da u društvu tuženika uopće nije bilo sistemitizirano navedeno radno mjesto Savjetnik uprave. Nadalje, indikativno je da je navedenom Odlukom o izmjeni i dopuni Pravilnika za radno mesto Savjetnik uptab eitvrđen koeficijent složenosti pslova od 3,05 boda, da bi Odlukom o visini koeficijenta od 20. siječnja 2025. (list 144) koeficijent složenosti poslova za radna mjesta po sistematizaciji poveća za 0,21 bod, te je od dana donošenja navedene Odluke za radno mjesto Savjetnik uprave priznat koeficijent složenosti od 3,26 boda, koji koeficijent je bio najviši u odnosu na sva druga radna mjesta sistematizirana navedenom Odlukom o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 26. srpnja 2024.

18. S obzirom na sve navedeno, utvrdivši da je sporna Odluka o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17. studenoga 2025. zakonita i stoga dopuštena te nije donesena protivno odredbama čl. 36. ZR, sud je deklaratorni tužbeni zahtjev na utvrđenje da nije dopuštena Odluka o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 17. studenoga 2025., odbio kao neosnovan.

19. Utvrdivši da je deklaratorni tužbeni zahtjev neosnovan, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev da se tuženiku naloži da tužiteljicu vrati na posao na radno mjesto čiji uvjeti rada ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je tužiteljica obavljala temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2024. Naime, prema odredbi čl.124. st. 1. ZR sud će naložiti vraćanje radnika na posao samo ako utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten i da radni odnos nije prestao.

20. Sud smatra neosnovanim eventualno kumulirani tužbeni zahtjev da se utvrdi ništetnom odredba čl. 11. st. 1. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17. studenoga 2025. te da se ista zamijeni odredbom koja glasi: „Plaća Radnika utvrđuje se u bruto iznosu kao umnožak koeficijenta složenosti poslova od 3,26 i osnovice za obračun plaće uvećano za dodatak na staž.“

20.1. Naime, navedena odreba čl. 11. st. 1. Ugovora glasi: "Plaća Radniku utvrđuje se kao umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta SAVJETNIK ZA POSLOVE PRODAJE I MARKETINGA i osnovice za obračun plaće uvećano za dodatak na staž.". Tužiteljica ne obrazlaže iz kojih razloga bi navedena odredba Ugovora uopće bila ništetna. Točno je da odredbom čl. 90.b st. 1. ZR propisano da plaća mora biti ugovorena, utvrđena ili propisana u bruto iznosu. Činjenica što u citiranoj odredbi čl. 11. st. 1. Ugovora nije izrijekom navedeno da se radi o bruto plaći, ne znači da je usliijed toga citirana ugovorna odredba ništetna. Naime, ovakva ugovorna odredba sadrži dovoljno podataka na temelju kojih se plaća tužiteljice može odrediti. Osim toga, u svim onim slučajevima, pa tako i u konkretnom slučaju, kada uz pojam "plaća radnika" izrijekom nije naveden riječ "bruto", prema stavu ovog suda i usvojenoj sudskoj praksi, ima se smatrati da se radi o bruto, a ne o neto plaći radnika.

20.2. Što se tiče eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva u dijelu gdje se zahtjeva da se citirana ugovorna odredba zamijeni odredbom koja glasi: „Plaća Radnika utvrđuje se u bruto iznosu kao umnožak koeficijenta složenosti poslova od 3,26 i osnovice za obračun plaće uvećano za dodatak na staž.“, potrebno je istaknuti da odredbama ZR, a niti odredbama obveznog prava, nije propisano da se pojedine odredbe ugovora mogu zamijeniti odlukom suda, U konkretnom slučaju prihvaćanjem ovog dijela tužbenog zahtjeva došlo bi do zadiranja u slobodu ugovaranja kao osnovnog načela obveznog prava. Naime, sklapanje ugovora s valjanim odredbama temelji se na izraženoj slobodnoj volji stranaka u trenutku sklapanja te dakle sklapanje ugovora, kao i njihova eventualna izmjena, isključivo ovisi o volji ugovornih stranaka.

21. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN-53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 79/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25), temeljem koje je sud obvezao tužiteljicu da tuženiku naknadi troškove postupka u iznosu 625,00 EUR, i to 500,00 EUR na ime jednokratne nagrade punomoćnika tuženika za zastupanje u postupku (Tbr. 7. toč. 2. alineja 4. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, NN-138/23, dalje Tarifa) te 125,00 EUR na ime PDV-a od 25% (Tbr. 46. Tarife).

U Slatini, 13. studenoga 2026.

S u d a c :

Josip Bočkai

Dokument je elektronički potpisan:
Josip Bočkai
Vrijeme potpisivanja:
13-11-2026
14:41:52

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D34373937343435333931 38
OU=Signature
S=Bočkai
G=Josip
CN=Josip Bočkai

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana dostave prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, pismeno u tri istovjetna primjerka. O žalbi rješava županijski sud.

Dostaviti:

1. Željko Palatinuš, odvjetnik iz Virovitice - punomoćnik tužiteljice.
2. Hrvoje Šutalo, odvjetnik iz ZOU Glavaš & Šutalo iz Vinkovaca - punomoćnik tuženika.

Broj zapisa: **9-30890-24750**

Kontrolni broj: **06531-6b7fc-4e07c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Josip Bočkai, O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.